

VZCHOP SE ČLOVĚČE

„Kde máš milý, svíc ?
Světlo pravdy, moudrosti ?
V HRUDI, však víš !
Jen tam pohlédnout, přichází ti !

Zapomínáš na své nitro,
jež nehodí se ti,
do světa loutkového
vézt se s ovládači !

„Vyhovuje mi zde tu“,
slyším tvou odpověď,
však všeho do času,
pak v podzemí, jen za jídlo, šaty a
vzduch !

Vzchop se člověče pozemský,
volám tě z Domoviny,
tam, kde ses narodil,
je čas stále, abys OBRÁTIL !

KAŽDODENNÍ VOLBY TVÉ
určují směr života tvého, výsostného,
jak loď v moři rozbouřeném
bloudí v kruzích, břehu žádného !

Ovládači sají stále,
tvou skromnou energii.
Však můžeš jim plány zkřížit,
pokud volba obratu nastane !

Stále volám tě dítko nevědomé
V TVÉ HRUDI UKRYTÝ,
Pán Ježíš Kristus jméno mé,
avšak na něm tolik nezáleží.

Hlavní jsou VOLBY PRIORIT tvých,
jimiž život prokládáš,
TY spolehlivě určují
na JAKOU cestu se dáš.

Andělé světelní čekají
tisíce let na tebe,

dítě, co nyní na Zemi dlí,
však řetěz životů VOLÍ.

Jak výhybky na nádraží,
si koleje vybíráš,
Domů, do Pravého Stvoření
nebo do pekelné temnoty.

Jakmile volbu provedeš,
nestěžuj si na následky,
kůží vlastní zažiješ,
TISÍCERÉ DŮSLEDKY !

Toto ti dává Ten,
kdo ponorku tvou naviguje,
v moři - zóně vymístění,
pravými, světelnými impulsy.“

*Děkuji Ti drahý Stvořiteli Prvotní,
v lásce předám lidem poselství.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní cesta**
– např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirmi-lide.cz .*

Sdělení 1967.

Přijal Ivo A. Benda.

4.8.2004.

STRÁŽNÝ ANDĚL

„Dotek světla tváře tvé
cítíš zleva, jak známé,
život tvůj vede stále
tvůj, STRÁŽNÝ ANDĚL.

Když v mládí ti těžce bylo,
utěšoval tě, na rameni hladil,
miloval tě stále bez přestání
oko moudré stále tě vedlo.

Laskavě a moudře ti napovídá
kudy kráčet v životě svém,
však volbu svou máš,
on nezasahuje, láskou plá.

Jak dítě malé vede tě,
vždyť tolik nástrah život má,
svým křídlem ochranu dá,
před Silami temna !

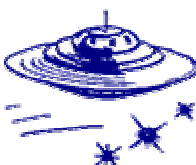
Máš neustálou péči, milý,
však všimnout si jí, to stojí,
práci velkou, zásadní,
to vím, drahý, milovaný.

Stále tě vedu úskalími
v této škole pozemské,
třidu za třidou zvládáš,
Domů se pak vrátíš !

Nevíš, jak moc miluji,
mlhavou představu máš,
jak odlesk slunce od hladiny
je „realita“ tvá, vzdálená.

Moc, moc, milovat umíme,
my Andělé Světla na Zemi,
vás, lidi vedeme,
z labyrintu temnoty.

Pláč štěstí cítím,
slzy tvé se koulejí,
po tváři, člověčí,
kdy pochopení se blíží.

Nikdo není opuštěn
napospas silám ďábelským,
ovládačům z temnoty,
hráz stavíme, Andělé strážní !

Rychlá hudba sfér zní
stále do temnoty
sem, na planetu Zemi,
POMOC, vytáhnout z bažiny.

V hrudi světlo cítíš
VĚDOMÍ JEDNOTY,
nikdy nejsi sám,
SÍLA STVOŘITELE – LÁSKY.

LÁSKA VŠEMOCNÁ jest
jediný účinný lék,
Strážný Anděl s ní pracuje,
bez přestání – MOCNĚ.“

S láskou milý Ivo předal ti,
Aštar Šeran, od malinka, strážný.“

*Děkuji ti milovaný
Aštare Šerane drahý,
s láskou předám poselství
lidem na planetě Zemi.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 1968.

Přijal Ivo A. Benda.

4.8.2004.